

вера едно искренно Болгарско чадо.

Какъ днешний говоримъ Болгарскій языкъ, съ искреня дцера староболгарскаго, и по право да река старославенскаго, доказателство неще, нитъ може нѣкой сидася препира, ако бы разумѣнь быль: Понеже отъ синчики те произвѣде и отрасли двешни языцы, тоико Болгарскій приближава при него по выше, и споредъ правописаніе то, и меко то, п сладко то произношися. — Была ли сего, молими да изоставимъ тія многоцѣнны те праотечески букви и, ы? — Была ли да ся изъявили предъ други те Славенски народи, като неблагодарни сынове? — Обаче може нѣкой си да рече, ча за лесинна, ся изъясли за да инише сѣкодъ както му е драго, и поугодно. Му ся молимы, неко да вде да попыта Господина Слѣцера, и други те.

Чудный Фіоло^{тъ} и Архіолег^{тъ} Николай Шафарикъ, кой то родомъ е быль Чехъ, съ твердо доказателство обна дилъ по синчи та Европа, ча Болгарскій языкъ е сущій старославенскій! Понеже, само Болгаре те дума они, тотчо сохранили меню то произношеніе въ народихъ та уста. Проче понеже е така, и правописаніе то неотмѣнно треба да има староболгарскаго языка, както сего говорять Болгаре те. Гафолемей Конигаръ Цесарскій Кннгохранитель въ Віенна, изрядно доказа за синчики те славенскіе языцы, и ако има недоумѣніе Господинъ Іотоправописатель, нека видѣ тамо за джеванскго то си правило. Стратоми-